

استخراج پنوموسیستیس ژایروووسی با روش PCR در نمونه‌های لاواز ریوی بیماران مراجعه کننده به بیمارستان مسیح دانشوری

محمد رضا سروی^۱، حسین نوروزی^۲، الهام رزمجو^۳، احمد رضا معمار^۳، فروزان محمدی^۴، سید امیر یزدان پرست^۵
مهریان فلاحتی^{۶*}

۱. M.Sc. قارچ شناسی، گروه انگل شناسی و قارچ شناسی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران
۲. Ph.D. قارچ شناسی، استادیار گروه علوم آزمایشگاهی، دانشگاه پیرا پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران
۳. Ph.D. انگل شناسی، استادیار گروه انگل شناسی و قارچ شناسی، دانشگاه پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران
۴. پاتولوژیست، استاد مرکز آموزشی، پژوهشی، درمانی سل بیمارستان دکتر مسیح دانشوری
۵. Ph.D. قارچ شناسی، دانشیار گروه علوم آزمایشگاهی، دانشگاه پیرا پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران
۶. Ph.D. قارچ شناسی، دانشیار گروه انگل شناسی و قارچ شناسی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی تهران (نویسنده مسئول)

* نشانی برای مکاتبه: گروه انگل شناسی و قارچ شناسی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران، تلفن: ۰۲۱-۸۸۰۵۸۶۵۳
mehrabanfalahati@yahoo.com
پذیرش برای چاپ: دی هشتاد و نه
دریافت مقاله: آبان هشتاد و نه

چکیده

سابقه و هدف: پنوموسیستیس ژایروووسی (*Pneumocystis jiroveci*) که قبلاً *P. carinii f. sp. hominis* نامیده می‌شد، قارچ فرصت طلبی است که در بیمارانی که سیستم ایمنی ضعیف شده دارند، همانند مبتلایان به ایدز و بدخیمی‌ها، بیماران پنوموسیستوزیس را ایجاد می‌کند. این قارچ باعث مشکلات ریوی شده و گاهی می‌تواند خطرناک بوده و حتی موجب مرگ بیمار شود. بیماریهای مزمن ریوی همچون سل و پنومونی‌های باکتریایی از عوامل خطر ابتلا به این عفونت محسوب می‌شوند. تشخیص این بیماری بوسیله رنگ آمیزی نمونه‌های ریوی همانند لاواز ریوی و یا خلط القاء شده و مشاهده این قارچ در این گسترش‌ها انجام می‌پذیرد. این روش‌ها چندان قابل اعتماد نبوده و نتایج بدست آمده بسته به روش رنگ آمیزی مورد استفاده و تجربه افراد در زمینه شناسایی میکروسکوپی این قارچ متغیر هستند. در این مطالعه میزان اسخراج این قارچ در بیماران دارای علائم ریوی با روش PCR و رنگ آمیزی گیمسا گزارش شده است.

روش کار: ۶۰ نمونه لاواز ریوی از بیماران بالغ (۴۶ مرد و ۱۴ زن) دارای علائم ریوی که مشکوک به بیماری‌های ریوی بودند، از بیمارستان مسیح دانشوری گرفته شد. به منظور تشخیص پنوموسیستیس روش رنگ آمیزی گیمسا و تست Nested-PCR با استفاده از ژن ITS-rDNA بر روی نمونه‌ها انجام گرفت.

یافته‌ها: از ۶۰ نمونه مورد بررسی، ۳ نمونه (۵٪) در روش Nested-PCR از نظر پنوموسیستیس ژایروووسی مثبت شدند، در حالیکه هیچ‌کدام از نمونه‌ها در رنگ آمیزی گیمسا مثبت نبودند.

نتیجه گیری: این بررسی نشان می‌دهد که تکنیک nested-PCR با استفاده از ژن ITS روش کارآمد و ارزشمندی برای شناسایی DNA پنوموسیستیس ژایروووسی در نمونه‌های ریوی است.

وازگان کلیدی: پنوموسیستیس ژایروووسی، لاواز ریوی (BAL)، PCR، DNA-ribosomal DNA Nested-PCR

لوله‌های دریچه دار استریل جداسازی شد. نمونه گیری به صورت دو سویه کور انجام پذیرفت و تا پایان آزمایشات هیچگونه اطلاعاتی در مورد نمونه وجود نداشت. بعد از اتمام آزمایشات به منظور جمع آوری اطلاعات کامل تر به پرونده این بیماران مراجعه و فرم جمع آوری اطلاعات در مورد هر یک از نمونه‌ها تهیه و اطلاعات لازم در آن ثبت و تکمیل گردید. این نمونه‌ها به آزمایشگاه انگل شناسی و قارچ شناسی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی ایران منتقل شده و تا روز انجام آزمایشات در فریزر -۸۰ درجه سانتی گراد نگه داری شدند.

۱ الی ۱/۵ میلی لیتر از نمونه‌ها به لوله‌های ۲ میلی لیتری انتقال و به مدت ۵ دقیقه با دور ۱۳۰۰ سانتریفوژ شدند. سپس مایع رویی دور ریخته شده و ابتدا حدود ۵۰ میکرولیتر از رسوب حاصله به منظور تهیه اسپر برای رنگ آمیزی گیمسا استفاده شد. گسترش‌های تهیه شده پس از خشک شدن و شماره گذاری، با استفاده از متابول فیکس شده و سپس رنگ آمیزی گیمسا بر اساس پروتکل آن بر روی نمونه‌ها انجام شد. جهت رنگ آمیزی از رنگ گیمسای تجاري آماده مصرف (Merck, Germany) استفاده شد. تمامی این لام‌ها توسط دو فرد مجرب در زمینه شناسایی میکروسکوپی پنوموسیستیس مورد مشاهده و بررسی قرار گرفتند.

استخراج DNA بر اساس کیت QIAamp DNA mini kit (Qiagen) و بر اساس پروسه کیت انجام گرفت. نمونه‌های استخراج شده در دو لوله تقسیم شده و به فریزر -۲۰- درجه سانتی گراد منتقل شدند.

از روش Nested-PCR با استفاده از ژن ITS-rDNA جهت شناسایی پنوموسیستیس ژایروووسی استفاده شد. این روش یکی از حساس‌ترین و کارآمدترین روش‌های ارائه شده در بین روش‌های مختلف PCR برای شناسایی این ارگانیسم است و به دلیل شناسایی مقادیر بسیار بسیار جزئی از ژنوم و مولکولی میکروسکوپی در نمونه‌های رویی، به همراه روش Mitochondria Large (MtLSU) با استفاده از ژن Subunit (Subunit)، برای تشخیص عفونت در مراحل اولیه آن پیشنهاد شده اند^(۶). در این روش از دو پرایمر خارجی 1724F و ITS2R در مرحله PCR و دو پرایمر داخلی ITS1F و ITS2R1 در مرحله دوم استفاده شد که قطعه‌ای به طول ۵۵۰ جفت بازی از ژن ITS پنوموسیستیس ژایروووسی را تکثیر می‌دهند^(۷).

1724-F (Outer-Forward): (5'-AAGTTGATCAAATTGGTC-3')

ITS2-R (Outer-Reverse): (5'-

CTCGGACGAGGATCCTGCC-3')

ITS1-F (Inner-Forward): (5'-CGTAGGTGAAACCTGCGGAAGGATC-3')

ITS2-R1 (Inner-Reverse): (5'-

GTTCAGCGGGTGATCCGCCTG-3')

به علت اینکه فقط یک کپی از ژن‌های rRNA هسته ای در پنوموسیستیس وجود دارد، انجام PCR بصورت Nested روش‌های PCR تک مرحله ای ارزش تشخیصی بالاتری دارد^(۸). از DNA استخراج شده از یک نمونه BAL یک بیمار که بیماری پنوموسیستوزیس وی با روش‌های هیستولوژیک اثبات شده بود، به عنوان استاندارد، جهت set up کار و نیز به عنوان کنترل مثبت در تست DNA های PCR استفاده شد.

مقدمه

پنوموسیستیس ژایروووسی که قبل از carinii f. sp. hominis نامیده می‌شود، قارچ فرست طلبی است که وجود شرایط زمینه‌ای و عوامل مستعد کننده برای ایجاد بیماری و عفونت زایی آن امری لازم بوده و بیماری زایی آن در افرادی که از سیستم ایمنی طبیعی برخوردار هستند، بسیار نادر است^(۱). مهمترین عامل مستعد کننده ابتلا به عفونت ناشی از این قارچ، ضعف سیستم ایمنی سلولی است که به عمل مختالفی می‌تواند عارض شود. بیماری ایدز مهمترین عامل در این مورد بوده و در کنار آن شرایطی از قبیل استفاده از کورتیکوستروئیدهای خوارکی به مدت طولانی، Severe Combine Immune Deficiency (SCID)، سوء تغذیه پروتئینی در کودکان، ابتلا به بیماری‌های ناتوان کننده مانند بدخیمی‌ها، شیمی درمانی و اشعه درمانی در بیماران سلطانی و نیز بیماری‌های رویی مزمن همانند سل و پنومونی های باکتریایی از دیگر شرایطی هستند که در ابتلا و کسب عفونت دخیل هستند^(۲,۳). تشخیص این بیماری بوسیله رنگ آمیزی نمونه‌های رویی همانند لاواز رویی و یا خلط القاء شده و مشاهده این قارچ در این گسترش ها انجام می‌پذیرد^(۴,۵). این روش‌ها چندان قابل اعتماد نبوده و نتایج بدست آمده بسته به روش رنگ آمیزی مورد استفاده و تجربه افراد در زمینه شناسایی میکروسکوپی این قارچ متغیر هستند. امروزه روش‌های مولکولی متعددی برای شناسایی این ارگانیسم و تشخیص بیماری ناشی از آن در دست است که می‌توانند جایگزین مناسبی برای روش‌های رنگ آمیزی باشند^(۶-۹).

مطالعاتی که در ایران بر روی این قارچ انجام گرفته، عموماً شامل تحقیقاتی می‌شود که بر روی نمونه‌های رویی بدست آمده از حیوانات آزمایشگاهی و جهت شناسایی هیستولوژیکی پنوموسیستیس کرینی (P. carinii) انجام شده اند^(۱۰-۱۳). مطالعات مولکولی انجام گرفته بر روی این قارچ نیز در ایران محدود به مطالعات انجام گرفته بر روی حیوانات آزمایشگاهی می‌شود^(۱۴).

در این مطالعه با جمع آوری نمونه BAL از بیمارانی که دارای علائم رویی و مشکوک به بیماری‌های رویی بوده و جهت تشخیص بیماری خود ملزم به برونوکسکوپی و گرفتن نمونه BAL شده بودند، اقدام به بررسی میزان فراوانی این قارچ در این دسته از بیماران کردیم. برای رسیدن به این هدف، یکی از حساس‌ترین روش‌های PCR ارائه شده در تشخیص این ارگانیسم یعنی روش Nested-PCR با استفاده از ژن Internal transcribed spacer ribosomal-DNA (ITS-rDNA) گرفته شد. همچنین در کنار آن از روش رنگ آمیزی گیمسا برای ارزیابی کیفیت نمونه‌ها و نیز مقایسه با روش PCR استفاده شد.

روش کار

این مطالعه توصیفی - مقطعی در سال ۱۳۸۹ بر روی ۶۰ بیمار بزرگ سال شامل ۴۶ مرد و ۱۴ زن با علائم رویی مراجعه کننده به بیمارستان مسیح دانشوری انجام گرفت. این بیماران دارای علائم رویی مختلفی بوده و برای انجام آزمایشات تشخیصی روتین خود، ملزم به انجام برونوکسکوپی و گرفتن نمونه لاواز رویی شده بودند.

برای نمونه گیری با انجام هماهنگی های لازم، ۱ الی ۳ میلی لیتر از نمونه های لاواز رویی بیماران که قبل از گرفته شده بود، با رعایت نکات ایمنی در

بحث

پنوموسیستیس ژایرووسی قارچ فرست طلبی است که وجود شرایط زمینه ای و عوامل مستعد کننده برای ایجاد بیماری و عفونت زایی آن امری لازم است و بیماری زایی آن در افرادی که از سیستم ایمنی طبیعی برخوردار هستند، بسیار نادر است^(۱). اینگونه به نظر می‌رسد که کلونیزاسیون و بیماری زایی پنوموسیستیس در انسان کاملاً واپسیه به وضعیت سیستم ایمنی و کارآمدی آن است.

علت منفی بودن نمونه‌های رنگ آمیزی شده و عدم مشاهده پنوموسیستیس می‌تواند به این دلیل باشد که کلونیزاسیون پنوموسیستیس ژایرووسی به صورتی که در روش‌های رنگ آمیزی قابل مشاهده باشد، معمولاً در افرادی مشاهده می‌شود که اینها بشدت تضعیف شده و اجازه کلونیزاسیون آزادانه را به این ارگانیسم داده باشد. در حالیکه در این مطالعه جمعیت مورد بررسی شامل بیمارانی بود که عموماً از حال عمومی نه چندان خیمی برخوردار بوده و اکثر آنها به صورت سریایی چهت انجام برونکوسکوپی و اخذ نمونه لاواز ریوی مراجعه کرده بودند. در مطالعاتی که جمعیت مشابهی را برای بررسی وجود پنوموسیستیس ژایرووسی در نمونه‌های ریوی اختبار نموده اند نیز نتایج مشابهی در رنگ آمیزی بدست آمده است. به عنوان مثال، در مطالعه Helweg-Larsen در سال ۲۰۰۲، از ۳۶۷ نمونه ریوی بدست آمده از بیماران دارای علائم ریوی، ۱۶ نمونه با

روش‌های مختلف PCR از نظر این قارچ مثبت شدند. در حالیکه این ارگانیسم در هیچ‌کدام از این ۱۶ نمونه به صورت میکروسکوپی مشاهده نشد^(۱). همچنین در مطالعه Maskell در سال ۲۰۰۳، از ۹۳ نمونه BAL بدست آمده از بیماران ریوی، ۱۷ نمونه با روش Nested-PCR با استفاده از ژن MtLSU از نظر پنوموسیستیس مثبت شدند. در حالیکه فقط یک نمونه از ۱۷ نمونه در مشاهده میکروسکوپی مثبت شد^(۱).

در مطالعه گذشته نگری که توسط Roblot و همکارانش در سال ۲۰۰۲ انجام گرفته است، شرایط زمینه ای مساعد کننده ابتلا به پنوموسیستیس و کلوزیاسیون قارچ را در طی ۵ سال در بیماران مورد بررسی و بازنگری قرار داده است. در این مطالعه از ۱۰۳ بیمار، ۶۰ نفر دارای بدخیمی های خونی، ۲۷ نفر دارای بیماری های التهابی و ۱۸ نفر دارای تومور بودند. ۷۱ بیمار از داروهای ساینتوتکسیک و ۵۱ بیمار کورتیکواستروئید های خوارکی به صورت طولانی مدت مصرف کرده بودند. به نظر می‌رسد مصرف داروهای کورتیکواستروئید با دوز بالا و داروهای ساپرس کننده سیستم ایمنی که در اعمال پیوندی استفاده می‌شوند، مهمترین عامل ابتلا به این بیماری باشند^(۱۶).

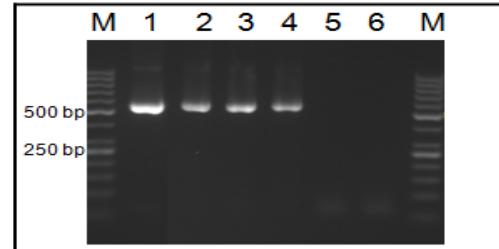
در مطالعات مختلفی که برای شناسایی این ارگانیسم از روش PCR استفاده شده، مشخص شده که روش Nested-PCR با استفاده از ژن ITS-rDNA روش بسیار حساسی در این زمینه بوده و غالباً نتایج بهتری و دقیق‌تری نسبت به روش‌های PCR تک مرحله ای و روش‌های رنگ آمیزی بدست می‌دهد. نتایج این مطالعه نشان دهنده ارزش و کارآمدی بالای این روش برای بررسی فراوانی این ارگانیسم در نمونه‌های ریوی است.

برای انجام PCR از پروتکل ارائه شده توسط Lu و همکاران با کمی تغییر استفاده شد^(۷). برای دستیابی به وضوح بیشتر باندها، دمای annealing در مرحله دوم PCR از ۵۵ درجه به ۵۸ درجه افزایش یافت. تمامی مراحل آمپلیفیکردن با استفاده از مسترتمیکس (Lot. No.5200100-9125 Ampliqon) حجم کلی محلول PCR در مورد تمامی نمونه‌ها ۲۵ میکرولیتر تعیین شد که حاوی پریمیکس (۱۲/۵ میکرولیتر)، پرایمر کاری (۳/۷۵ میکرولیتر) حاوی ۰/۳ میکرومولار از هر کدام از پرایم‌ها، DNA الگو (۳ میکرولیتر) و آب مقدار دو بار تقطیر استریل (۵/۷۵ میکرولیتر) بود. در میکروتیوب کنترل مثبت به جای DNA الگو، DNA استاندارد (۰/۵ میکرولیتر) و در میکروتیوب کنترل منفی به جای DNA الگو، آب دو بار تقطیر استریل استفاده شد. برنامه PCR اول شامل دناتوراسیون اولیه به مدت ۱۰ دقیقه در ۹۵°C، سپس ۳۵ سیکل آمپلیفیکاسیون همراه با دناتوراسیون به مدت ۱ دقیقه در annealing ۹۴°C به مدت ۱ دقیقه در extension ۴۷°C به مدت ۲ دقیقه در ۷۲°C و به مدت ۱۰ دقیقه در extention ۷۲°C بود.

تمامی مراحل نکثیر بوسیله دستگاه ترمومیکلر ایندورف (Mastercycler, Germany) انجام شد. بعد از اتمام مرحله اول PCR، مرحله دوم Nested-PCR با استفاده از ۱ میکرولیتر از محصول بدست آمده از PCR مرحله اول در همان حجم کلی ۲۵ میکرولیتر انجام شد. برنامه دمایی مرحله دوم شامل دناتوراسیون اولیه به مدت ۳ دقیقه در ۹۴°C، سپس ۳۵ سیکل آمپلیفیکاسیون همراه با دناتوراسیون به مدت ۱ دقیقه در annealing ۹۴°C به مدت ۱ دقیقه در extension ۵۸°C به مدت ۲ دقیقه در ۷۰°C و به مدت ۷ دقیقه در ۷۲°C بود. سپس نتایج PCR با استفاده از روش الکتروفورز بر روی ژل آگارز ۲٪ مورد بررسی قرار گرفتند.

یافته‌ها

تمامی گسترش‌ها از نظر پنوموسیستیس ژایرووسی با رنگ آمیزی گیمسا منفی بودند. نتایج Nested-PCR با استفاده از ژن ITS-rDNA از مجموع ۶۰ نمونه لاؤز ریوی، ۳ نمونه (۵٪) از نظر پنوموسیستیس ژایرووسی مثبت شدند(تصویر ۱). نمونه اول مربوط به مردی ۳۱ ساله بود که به دلیل داشتن تیموکارسینوما (Thymocarcinoma) و متعاقباً انجام تیموکتومی (Thymectomy) تحت شیمی درمانی و رادیو تراپی طولانی بوده و چند ماه بعد به خاطر تنگی نفس شدید، درد قفسه سینه در هنگام تنفس، سرفه، خلط خونی و کاهش وزن بی دلیل مراجعه نموده بود. نمونه دوم مربوط به مردی ۶۶ ساله با سابقه تعویض دریچه میترال و مصرف سیگار به مدت طولانی بود که به دلیل درد سینه و خلط صحیگاهی حدود یک سال تحت درمان با پنی سیلین قرار گرفته بود و نمونه سوم به زنی ۳۸ ساله مربوط می‌شد که به علت کاهش وزن ناگهانی و شدید همراه با تنگی نفس و سرفه شبانه با سابقه مصرف سفارولین به مدت چند ماه مراجعت نموده بود.



تصویر ۱: تصویر الکتروفورز محصولات Nested-PCR : ستون M: مارکر مولکولی (DNA ladder)، ستون ۱: کنترل مثبت (PC)، ستون های ۲، ۳، و ۴: نمونه های مثبت بیماران، ستون های ۵ و ۶: کنترل منفی (NC)

تشکر و قدردانی

از پرسنل محترم بخش انگل شناسی و قارچ شناسی دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی ایران که در اجرای این پژوهه متحمل زحمات بسیاری شده‌اند، کمال تشکر و قدردانی به عمل می‌آید. همچنین از مسئولین و پرسنل آزمایشگاه تحقیقات تخصصی سل و بیماری‌های ریوی مسیح دانشوری که در انجام این مطالعه همکاری صمیمانه ای انجام دادند، قدردانی به عمل می‌آید. این مطالعه با حمایت مالی دانشگاه علوم پزشکی ایران (کد پژوهه ۷۶۹) انجام گرفته است.

نتیجه‌گیری

این بررسی نشان می‌دهد که تکنیک Nested-PCR با استفاده از ژن ITS-rDNA روش کارآمد و ارزشمندی برای شناسایی DNA پنوموسیتیس ژایروسوی در نمونه‌های ریوی است و می‌تواند جایگزینی مناسب برای روش‌های رنگ آمیزی باشد. مطالعات بیشتر در این زمینه در مبتلایان به ایدز و بدخیمی‌ها ضروری به نظر می‌رسد.

REFERENCES

1. Maskell NA, Waine DJ, Lindley A, Pepperell JC, Wakefield AE, Miller RF, Davies RJ. Asymptomatic carriage of *Pneumocystis jiroveci* in subjects undergoing bronchoscopy: a prospective study. *Thorax*. 2003; 58(7): 594-7.
2. Russian DA, Levine SJ. *Pneumocystis carinii* pneumonia in patients without HIV infection. *Am J Med Sci*. 2001; 321(1):56-65.
3. Walzer PD, LaBine M, Redington TJ, Cushion MT. Predisposing factors in *Pneumocystis carinii* pneumonia: effects of tetracycline, protein malnutrition, and corticosteroids on hosts. *Infect Immun*. 1984; 46(3):747-53.
4. Luna LG. Staining methods for *Pneumocystis carinii*. *Histo-Logic*. 1988; 18:2-4.
5. Khan MA, Farrag N, Butcher P. Diagnosis of *Pneumocystis carinii* pneumonia: immunofluorescence staining, simple PCR or nPCR. *J Infect*. 1999; 39:77-80.
6. Gupta R, Mirdha BR, Guleria R, Kumar L, Samantaray JC, Agarwal SK, Kabra SK, Luthra K. Diagnostic significance of nested polymerase chain reaction for sensitive detection of *Pneumocystis jirovecii* in respiratory clinical specimens. *Diagn Microbiol Infect Dis*. 2009; 64(4): 381-88.
- 7- Lu JJ, Chen CH, Bartlett MS, Smith JW, Lee CH. Comparison of six different PCR methods for detection of *Pneumocystis carinii*. *J Clin Microbiol*. 1997; 33:2785-88.
8. Shah JS, Pieciak W, Liu J, Buharin A, Lane DJ. Diversity of host species and strains of *Pneumocystis carinii* is based on rRNA sequences. *Clin Diagn Lab Immunol*. 1996; 3(1): 119-27.
9. Robberts FJL, Liebowitz LD, Chalkley LJ. Polymerase chain reaction detection of *Pneumocystis jirovecii*: evaluation of 9 assays. *Diagn Microbiol Infect Dis*. 2007; 58: 385-92
10. Mohebali M, Mir-Bakhsh M, Keshavarz H. Rapid detection of *Pneumocystis Carinii* in respiratory specimens of rats by Calcofluor white staining. *Iranian J Publ Health*. 2002; 31 (3-4):108-10.
11. Mahmoodzadeh A, Hajia MD, Rezaiemanesh MR, Morovati H. Diagnosis of Pneumocystosis pneumonia with two staining methods using various specimens collected from animal model. *J Microbiol*. 2008; 5(2).
12. Mahmoodzadeh A, Hajia M, Rezaiemanesh MR, Morovati H. A scoring system for *Pneumocystis pneumonia* based on clinical symptoms and laboratory findings in rat model. *Iranian J Path*. 2007; 2(4):165-70.

- ۴۱
13. Ahie M, Rahimifard N, Kahnoum AA. Introduction of several innovative histochemical staining methods for easy and rapid diagnosis of *Pneumocystis carinii*. Pejouhandeh. 2000; 5(17):65-70.
 14. Mahmoodzadeh A, Hajia M, Rezaieemanesh MR. Comparison of Gomori's Methenamine Silver Method with PCR Technique on Oral Swab, Bronchoalveolar Lavage and lung Ho-mogenate Specimens in Detection of *Pneumocystis*. Iranian J Parasitol. 2008; 3(2) : 21-5.
 15. Helweg-Larsen J, Jensen JS, Dohn B, Benfield TL, Lundgren B. Detection of *Pneumocystis* DNA in samples from patients suspected of bacterial pneumonia – a case–control study. BMC Infect Dis. 2002; 25: 2-28.
 16. Roblot F, Godet C, Le Moal G, Garo B, Faouzi Souala M, Dary M, et al. Analysis of underlying diseases and prognosis factors associated with *Pneumocystis carinii* pneumonia in immunocompromised HIV-negative patients. Eur J Clin Microbiol Infect Dis. 2002; 21(7): 523-31.

Archive of SID